

Daniel Kitabı - Sayı Otuz Üç

Tanrı'nın "Mührü"nü'nün Pazar Günü Yasası Kararnamesi Sırasında Basılması: Daniel 6. Bölümü Üzerine Peygamberlik Analizi

Jeff Pippenger
2023-12-28

Tanrı'nın gözle görülebilen "mührü", Pazar yasaı kararnamesi çıkarıldığında vurulur.

“Karakterlerimizde tek bir leke ya da kir bulunduğu sürece hiçbirimiz Tanrı'nın mührünü asla almayacağız. Karakterlerimizdeki kusurları gidermek, can mabedini her türlü murdarlıktan arındırmak bize bırakılmıştır. O zaman son yağmur, Pentikost Günü'nde ilk yağmurun öğrencilerin üzerine yağdığı gibi, bizim üzerimize de yağacaktır...”

"Kardeşler, hazırlık için yapılan büyük çalışmada ne yapıyorsunuz? Dünyayla birleşenler dünyevi kalıbı alıyor ve canavarın işareti için hazırlanıyor. Kendine itimat etmeyen, Tanrı'nın önünde alçalan ve gerçeğe itaat ederek ruhlarını arındıranlar ise göksel kalıbı alıyor ve alınlarında Tanrı'nın mührü için hazırlanıyorlar. Karar ilan edildiğinde ve mühür basıldığında, karakterleri sonsuza dek saf ve lekesiz kalacak." Testimonies, 5. cilt, 214, 216.

Daniel, aslanların inine atıldığında görünür mührü alır; dolayısıyla bölüm, Pazar günü yasaı fermanını temsil etmektedir.

Bunun üzerine bu adamlar kralın huzuruna çıkıp krala dediler ki: Ey kral, bil ki Medler ve Perslerin yasaı şudur: Kralın koyduğu hiçbir ferman ve yasa değiştirilemez. Bunun üzerine kral emir verdi; Daniel'i getirdiler ve onu aslan çukuruna attılar. Kral Daniel'e seslenip dedi ki: Sürekli hizmet ettiğin Tanrın seni kurtaracaktır. Bir taş getirildi ve çukurun ağzına kondu; kral onu kendi mührüyle ve beylerinin mührüyle mühürledi; böylece Daniel hakkında verilen karar değişmesin diye. Daniel 6:15-17.

Hikâye orada bitmez, ama başladığı yerde biter. Daniel kitabının altıncı bölümündeki anlatı, esas olarak yüz yirmi prens ve iki daha düşük rütbeli başkan tarafından yönetilen, ancak danışmanları, komutanları ve valileri de kapsayan bir ittifakı tasvir eder. Beşli ittifak, kralı Daniel'e zulmetmesi için kandırmak üzere kuruldu. Hikâye, onların yargılanmasıyla sona erer; çünkü onlar Pazar yasaında gerçekleşen özel bir yargıyı temsil eder: bu yargı, Daniel'i veya kralı temsil edenlere değil, kralı kandıranlara yöneliktir.

Kral emretti ve Daniel'i suçlayan o adamları getirdiler; onları, çocuklarını ve eşlerini aslan çukuruna attılar. Aslanlar onlara üstün geldiler ve daha çukurun dibine varmadan bütün kemiklerini kırıp parçaladılar. Daniel 6:24.

Peygamberlik bağlamında devleti aldatan hep kilisedir ve altıncı bölüm, krala karşı yapılan aldatmayı tespit etmektedir. Ahab, Karmel Dağı'nda Tanrı'nın kudretinin görkemli tezahürüne tanık olduktan sonra, İlyas onu yağmurun altında İzebel'in yanına geri götürdü. Ahab'ın, İzebel'in Tanrı'nın kudretine dair güçlü tanıklık karşısında etkilenmeyeceğini düşünmek için hiçbir nedeni

yoktu; ancak Ahab, İzebel'in İlyas'a duyduğu köklü nefret konusunda aldanmıştı. İlyas'ın Ahab ve İzebel'le yüzleşme öyküsü, Vaftizci Yahya'nın (ki o İlyas'tı) Hirodes ve Hirodiya ile olan öyküsünde yeniden tekrarlanır.

Doğum gününde, sarhoş Herod, (Herodias'ın kızı) Salome'ye krallığının yarısını vaat ettiğinde, Herodias'ın John'un başını talep edeceğini beklemiyordu. İster Ahab, ister Herod, ister Darius olsun, krallar; Jezebel'in sahte peygamberlerinin dansı, Herodias'ın kızının dansı ya da Daniel'in hikâyesindeki beşli ittifak yoluyla, ahlaksız kadın tarafından aldatılır. Pilatus da Yahudi "kilisesi"ni temsil eden yozlaşmış bir ruhban sınıfı tarafından aldatıldı ve bir kilise bir kadını simgeler.

Aldatma, peygamberlik senaryosunun bir özelliğidir ve Üçüncü Vay'ın İslamı, son günlerde korku yoluyla Birleşmiş Milletler'i aldatmak için kullanılan yalandır. Hem "aldatma" hem de aldatmayı üreten "yalan", Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nde tanımlanmıştır. İslam'ın rolü ve papalığın yedi başın sekizinci başı hâline gelmesi, son günlerde mührü açılan, İsa Mesih'in Vahyi olan mesajın bir parçası olarak zaten tanımlanmıştır. Bu nedenle, Daniel'in altıncı bölümünde Darius'un aldatmacasını ifşa etmek, Gece Yarısı Çılgılığı mesajını oluşturan bildirinin bir parçasıdır. Aldatma, ölümcül yarayı bütünüyle iyileştiren unsurdur; böylece papalığı sekizinci ve son krallık olarak diriltir. Darius'un aldatmacasında, iki dinden dönmüş başkan ve yüz yirmi prens, Daniel'e karşı olarak konumlanan aldatma ittifakının temsilcileridir.

Yüz yirmi, Tanrı'nın Pentekost'taki öğrencilerinin bir simgesidir.

Ve o günlerde Petrus öğrencilerin ortasında ayağa kalktı ve dedi, (adların toplam sayısı yaklaşık yüz yirmiydi.) Elçilerin İşleri 1:15.

Pentikost, mühürün vurulduğu Pazar yasasını simgeler ve Darius'u aldatan yüz yirmi prens, Pazar yasasında sahte ruhban sınıfının bir sembolüdür. Kralı aldatanların iki kategorisi, iki mürtet başkan ve yüz yirmi mürtet prens tarafından temsil edilir. İki başkan, peygamber olan Daniel ile birlikte sınıflandırılır. Darius'u aldatan iki sınıf, bir grup sahte peygamberi ve bir grup yozlaşmış rahibi temsil eder.

Otağımın koyunlarını yok eden ve dağıtan çobanların vay hâllerine! RAB böyle diyor. Bundan dolayı, İsrail'in Tanrısı RAB, halkımı güden çobanlara karşı şöyle diyor: "Sürümü dağıttınız, onları kovdunuz ve onları arayıp sormadınız; işte, yaptıklarınızın kötülüğünün cezasını üzerinize getireceğim," diyor RAB. Ben de sürdüğüm bütün ülkelerden sürümün artakalanını toplayacağım, onları yine ağıllarına geri getireceğim; verimli olacaklar ve çoğalacaklar. Onların üzerine onları güdecek çobanlar atayacağım; artık ne korkacaklar ne şaşkına dönecekler, içlerinden hiçbiri eksik olmayacak, diyor RAB. İşte, günler geliyor, diyor RAB: Davut için doğru bir Dal çıkaracağım; bir Kral egemenlik sürecek, başarılı olacak ve yeryüzünde yargı ve adaleti yerine getirecek. Onun günlerinde Yahuda kurtulacak, İsrail güven içinde yaşayacak; ve onun adı "RAB DOĞRULUĞUMUZ" diye anılacak. Bundan dolayı, işte, günler geliyor, diyor RAB; artık, "İsrailoğullarını Mısır diyarından çıkararak RAB yaşıyor" demeyecekler; ama, "İsrail halkının soyunu kuzey ülkesinden ve onları sürdüğüm bütün ülkelerden çıkarıp geri getiren RAB yaşıyor" diyecekler; ve kendi topraklarında yaşayacaklar. Yüreğim içimde peygamberler yüzünden kırıldı; bütün kemiklerim titriyor; RAB yüzünden ve

O'nun kutsallığının sözleri yüzünden, sarhoş bir adam gibi, şarabın etkisi altına alınmış biri gibiyim. Çünkü ülke zinacılarla dolu; yeminler yüzünden ülke yas tutuyor; kırlardaki hoş yerler kurudu; gidişatları kötüdür, güçleri doğru değildir. Çünkü hem peygamber hem kâhin murdardır; evet, evimde onların kötülüğünü buldum, diyor RAB. Bundan ötürü, yolları onlar için karanlıkta kaygan yollar gibi olacak; sürüklenip gidip orada düşecekler; çünkü üzerlerine kötülük getireceğim, ceza yılını, diyor RAB. Yeremya 23:1-12.

Yeremya'nın "ziyaret yılı", Darius'u aldatan komplocuların yargısıdır. Sahte peygamberler ve kâhinlerin yargılanması, peygamberlik sözünün bir konusudur. Ve nasıl ki yozlaşmış bir kâhinlik Romalı yetkilileri Mesih'e karşı yönlendirip aldattıysa, Daniel'in altıncı bölümündeki komplo da tam olarak o peygamberlik gerçeğini ele almaktadır.

Daniel'in beşinci bölümünün peygamberlik çizgileri, Pazar Yasası'nda Cumhuriyetçi boynuz ve Amerika Birleşik Devletleri ulusu üzerinde icra edilen yargıyı ortaya koyar. Bu yargı, korumasız güney duvarından krallığa sinsice sızmış olan Üçüncü Vay'ın İslamı tarafından yerine getirilir. Daniel'in üçüncü bölümündeki Pazar Yasası çizgisi, tam o anda Tanrı'nın halkının tüm dünyaya bir sancak olarak yükseltildiğini gösterir. Altıncı bölüm ise aynı tarihsel dönemde sahte peygamberler üzerine icra edilen yargıya odaklanır.

ABD'deki Pazar yasası sırasında, sapkın Protestan boynuz iki sınıftan oluşur: biri ibadet günü olarak Pazarı savunan, diğeri ise ibadet günü olarak Sebt'i savunduğunu boş yere iddia eden. Cumhuriyetçi boynuz içindeki karşılıkları, Demokrat Parti ile Cumhuriyetçi Parti'dir. İki sapkın boynuzun her biri, Mesih döneminde Sadukiler ve Ferisiler tarafından temsil edilmiştir. Darius'un aldatılmasında yer alan iki sapkın başkan ve yüz yirmi kâhin de Protestanlığın sapkın boynuzunun iki kategorisini temsil eder. Her ne kadar hikâyenin yaşandığı zamanda aslında siyasi figürler olsalar da, peygamberlik bağlamı devleti aldatanın sapkın dinî güç olduğunu ortaya koyar.

Hikâye, Karmel Dağı'nda örneklendiği gibi, iki tür sahte peygamberi tanımlar: Baal'ın peygamberleri ve koruluğun peygamberleri (Aştoret). Bunlar birlikte kilise ile devletin birleşimini simgeler; çünkü Baal erkek bir tanrıdır, Aştoret ise dişi bir tanrıdır. İlyas sonunda Karmel Dağı'ndaki sahte peygamberleri öldürdü; tıpkı Daniel kitabının altıncı bölümündeki komplocuların aslanların inine atılması gibi.

İlyas onlara şöyle dedi: Baal'ın peygamberlerini yakalayın; onlardan birinin bile kaçmasına izin vermeyin. Onlar da onları yakaladılar. İlyas onları Kişon deresine götürdü ve orada öldürdü. 1. Krallar 18:40.

Vaftizci Yahya ile temsil edilen aynı Karmel Dağı anlatısında, aldatan güç kızdır. Her iki hikâye de aldatıcıları dans eden olarak tanımlar; ister Karmel Dağı'nda sunularının etrafında, ister Herod'un sarhoş doğum günü şöleninde, Salome'nin aldatma dansını yaptığı yerde. Birlikte bu iki anlatı, Pazar yasasında tamamen şekillenen kilise-devlet birleşimini ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki dinden dönmüş kiliselerin, Herodias'ın—ki o İzebel'dir ve ikisi de Katolikliği temsil eder—kızları olduğunu ortaya koyar. Herod'un doğum günü, yeryüzü canavarının altıncı krallığının sonunu işaretler; ama aynı zamanda Kutsal Kitap peygamberliğindeki yedinci krallığın (Birleşmiş Milletler) doğum gününü de işaretler.

Bizzat Salome'ye verilen vaatte, Herod krallığının yarısını ona vermeyi kabul eder; bu da yedinci krallığın yarısı kilise, yarısı devletten oluşan bir birleşimi temsil ettiğini ortaya koyar. Krallık, John'un başı Herodias'a verildiğinde başlar. Bu nedenle, yedinci krallık Revelation on yedinci bölümde yalnızca kısa bir süre devam eden olarak temsil edilir. Üçlü birlik, Pazar yasasıyla yürürlüğe konur; çünkü orada on kral, kısa ömürlü krallıklarını bir "saat"liğine canavara vermeyi kabul eder. O bir "saat", Pazar yasası krizinin "saati"dir; Amerika Birleşik Devletleri'nde başlar ve Michael ayağa kalktığına sona erer.

Ve gördüğün on boynuz, henüz bir krallık almamış olan on kraldır; ama canavarla birlikte krallar olarak bir saatliğine yetki alacaklar. Bunların düşüncesi birdir ve yetkilerini ve kuvvetlerini canavara verecekler. Bunlar Kuzu'yla savaşıacaklar ve Kuzu onları yenecek; çünkü O Rablerin Rabbi ve Kralların Kralıdır. O'nunla birlikte olanlar çağrılmış, seçilmiş ve sadık olanlardır. Vahiy 17:12-14.

Hirodes tarafından temsil edilen on kral, yedinci krallığın doğum gününde, "bir saat" olarak temsil edilen Pazar günü yasası krizi sırasında krallıklarının yarısını canavara vermeyi kabul eder. O "saatte" Belşassar'ın duvarına yazı yazılır. O "saatte" Şadrak, Meşak ve Abed-Nego fırına atılır ve Vahiy'nin on birinci bölümündeki iki tanık gibi bir bulut içinde yukarı alınırlar. İnsanların gözü önünde gökten ateş indiren yeryüzünden çıkan canavarın yürüttüğü aldatma yoluyla üçlü birlik bir araya getirilir.

Ve yeryüzünden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. İlk canavarın bütün yetkisini onun önünde kullanır ve yeryüzünde yaşayanların tümünü, ölümcül yarası iyileşmiş olan ilk canavara tapınmaya zorlar. Büyük harikalar yapar; öyle ki insanların gözleri önünde gökten yere ateş indirir. Ve canavarın önünde yapmaya yetkisi bulunan o mucizelerle yeryüzünde yaşayanları aldatır; yeryüzünde yaşayanlara, kılıç darbesiyle yaralanmış ve hayatta kalmış olan canavarın bir heykelini yapmalarını söyler. Vahiy 13:11-14.

Dünya, mucizelerin kendilerinden ziyade, onun yapmaya gücü olduğu "o mucizelerin vasıtaları" tarafından aldatılıyor. "O mucizelerin vasıtaları" ifadesi ek bir ifadedir; ancak mucizelere doğru vurguyu yapar; bu dikkatle not edilmelidir. Sahte mesajın (gökten ateş) dünyayı aldatma biçimini fark etmek önemlidir; çünkü biz şimdi, yeryüzünün küreselci tüccarları tarafından kontrol edilip manipüle edilen bir "bilgi otoyolu" aracılığıyla, dünya gezegeninin nüfuslarının hipnotize edildiği tarihin tam içindeyiz. O konuyu sonraki yazılara bırakacağız; ancak şimdilik yalnızca, Darius'a karşı başkanlar ve prensler tarafından yürütülen aldatmanın, tanınması gereken birbiriyle bağlantılı birkaç unsur içeren belirli bir peygamberlik konusu olduğunu not ediyoruz.

Üçlü birlik, Hirodes'in doğum günü şöleninde yöneticilerin önünde Salome'nin şehvetli dansının yol açtığı aldatma ile bir araya getirilir. Pilatus'a dayatılan aldatma iki yönlüydü: Mesih'in devlet gücüne karşı isyan çıkarmak ve bunu teşvik etmekle, ayrıca dinî otoriteye karşı küfürle suçlanması. O olayda üç hasım bir araya geldi: Roma gücü (devlet), Barabbas—sahte bir Mesih (sahte peygamber)—ve mürted Yahudi kilisesi (canavar). Mürted kilise, isyan ve küfürden oluşan iki yönlü yalanla Roma otoritesini (devleti) aldattı.

Darius, aldatıcılarının güttüğü amacın nihayet farkına geldiğinde, Daniel'i aslanların çukuruna atmaya mecbur kalır. Daniel, Tanrı'nın yasasına itaat etmekle devletin yasasını çiğnedi. Darius'a sunulan yalan, onun gururunu yücelterek başarılı; böylece aldatıcılarının niyetini fark etmesi engellendi. Daniel ve aslanların çukuru öyküsündeki yalan ve aldatma, Tanrı'ya itaati küfür ve isyan olarak damgalar; bu, çarmıhtakiyle aynı iki yönlü aldatmaydı ve çarmıhın yol işareti, Pazar günü yasasının yol işaretiyle örtüşür.

Aldatıcı dinî gücün cezalandırılması, Kutsal Kitap peygamberliğinin bir konusudur; dinî gücün devlet gücünü aldattığı gerçeği de öyle.

"Halk aldatılmış olduklarını görüyor. Birbirlerini yıkıma sürüklemekle suçluyorlar; ancak hepsi en sert kınamalarını din adamlarının üzerine yağdırmakta birleşiyor. Sadakatsiz çobanlar hoş şeyler peygamberlik ettiler; dinleyicilerini Tanrı'nın yasasını geçersiz kılmaya ve onu kutsal tutmak isteyenlere zulmetmeye yönelttiler. Şimdi ise umutsuzluk içinde, bu öğreticiler dünya önünde aldatma işlerini itiraf ediyorlar. Kalabalıklar öfkeyle doluyor. "Mahvolduk!" diye haykırıyorlar, "ve yıkımımızın nedeni sizsiniz;" ve sahte çobanlara saldırıyorlar. Bir zamanlar onlara en çok hayranlık duyanların ta kendileri üzerlerine en korkunç lanetleri yağdıracaklar. Bir zamanlar onları defne çelenkleriyle taçlandıran ellerin ta kendileri, onları yok etmek için kalkacaklar. Tanrı'nın halkını öldürmek için çekilmiş kılıçlar şimdi düşmanlarını yok etmek için kullanılıyor. Her yerde çatışma ve kan dökümü var." Büyük Mücadele, 655.

Sınama dönemi sona erdikten sonra dinî önderler hedef alınır; çünkü cemaatleri, dinî önderler tarafından yayılmış bir yalanla aldatıldıklarını fark eder. Başkanlar ve prensler de aileleriyle birlikte, yaydıkları yalan yüzünden aynı cezalandırıcı yargıya uğradılar. İlyas'ın Karmel Dağı'nda sahte peygamberleri öldürmesiyle görülen aynı karşılık, Vahiy kitabının on birinci bölümündeki "büyük deprem"de, "yedi bin" in helak olduğu sırada temsil edilir.

Tam o saatte büyük bir deprem oldu; şehrin onda biri yıkıldı ve depremde yedi bin kişi öldü. Geriye kalanlar dehşete kapıldılar ve göklerin Tanrısı'na yücelik verdiler. Vahiy 11:13.

Fransız Devrimi'ndeki büyük deprem gerçekleştiğinde, öldürülen yedi bin kişi Fransa'daki kraliyet mensuplarını temsil ediyordu. Büyük depremin "saati" olan Pazar yasası sırasında ise, öldürülen yedi bin kişi Roma'ya boyun eğen Yedinci Gün Adventistlerini temsil eder; çünkü Pazar yasası geldiğinde canavarın işaretini yalnızca Yedinci Gün Sebti'nin sorumluluğunu anlayanlar alır.

Şabat'ın değiştirilmesi, Roma Kilisesi'nin otoritesinin işareti ya da damgasıdır. Dördüncü buyruğun gereklerini anlayıp, gerçek Şabat'ın yerine sahte Şabat'ı tutmayı seçenler, böyle yapmakla bunu emreden tek otorite olan o güce hürmet göstermiş olurlar. Canavarın damgası, Tanrı'nın belirlediği günün yerine dünya tarafından kabul edilen papalık Şabatıdır.

Ama peygamberlik sözlerinde belirtildiği üzere, canavarın damgasını alma zamanı henüz gelmedi. İmtihan zamanı henüz gelmedi. Roma Katolik cemaatini de istisna etmeksizin, her kilisede gerçek Hristiyanlar vardır. Hiç kimse, ışığı alıp dördüncü buyruğun bağlayıcı olduğunu görmedikçe mahkûm edilmez. Ama sahte Sebt Günü'nü zorla yürürlüğe koyan kararname yayımlandığında ve üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı insanları canavara ve onun

suretine tapınmaya karşı uyardığında, sahte ile gerçek arasındaki çizgi açıkça çizilecek. O zaman hâlâ isyanda ısrar edenler alınlarına ya da ellerine canavarın damgasını alacaklar.

Hızlı adımlarla bu döneme yaklaşıyoruz. Protestan kiliseleri, atalarının karşı çıktıkları için en şiddetli zulme uğradıkları sahte bir dini desteklemek için devlet gücüyle birleştiğinde, Papalık Şabatı kilise ve devletin birleşik otoritesi tarafından zorla uygulanacaktır. Ulusal bir imandan dönme yaşanacak, bu da ancak ulusal yıkımla sonuçlanacaktır. Bible Training School, 2 Şubat 1913.

Büyük depremin "saatinde", yani Pazar yasasında, yıkıma uğrayan "yedi bin", İlyas zamanında İzebel'e boyun eğmeyi reddeden "yedi bin"le de paraleldir.

Yine de İsrail'de kendime yedi bin kişi bıraktım: Baal'ın önünde diz çökmemiş bütün dizler ve onu öpmemiş bütün ağızlar. 1. Krallar 19:18.

Yedi bine yapılan ilk gönderme, İzevel'e boyun eğmeyi reddeden sadık bir topluluğu tanımlar ve son gönderme ise İzevel'e boyun eğen bir artakalanı temsil eder. Pazar yasası yürürlüğe girdiğinde Papalık görkemli ülkeyi (Vahiy on üçüncü bölümdeki yerden çıkan canavarı) fetheder; bir grup "devrilir" ve başka bir grup Babil'in denetiminden kurtulur; çünkü Babil'den çıkın çağrısı o zaman başlar.

O, yüce ülkeye de girecek ve birçok ülke devrilecektir; fakat Edom, Moab ve Ammon çocuklarının ileri gelenleri onun elinden kurtulacaktır. Daniel 11:41.

"Countries" kelimesi eklenmiş bir kelimedir, çünkü birçok ülke Pazar yasası sırasında "yıkılmaz", ama birçok Yedinci Gün Adventisti birey yıkılır; zira o noktada yalnızca onlar üçüncü meleğin ışığına karşı hesap vermekle yükümlü tutulurlar. Onlar "birçok kişi"dir; çünkü Tanrı'nın mührünü alanların arasında olmaya çağrılmışlardı, fakat bu çağrıyı reddettiler.

Ve ona, "Dostum, düğün giysisi olmadan buraya nasıl girdin?" dedi. Adam sustu. Bunun üzerine kral hizmetçilere, "Onu ellerinden ve ayaklarından bağlayın, götürün ve dış karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır" dedi. Çünkü çağrılanlar çoktur, ama seçilenler azdır. Matta 22:12-14.

Daniel kitabının altıncı bölümünde prensler ve başkanların yaptığı aldatma, devlet gücünü aldatan dinî gücün cezasını belirlemektedir.

Kral emretti ve Daniel'i suçlayan o adamları getirdiler; onları, çocuklarını ve eşlerini aslan çukuruna attılar. Aslanlar onlara üstün geldiler ve daha çukurun dibine varmadan bütün kemiklerini kırıp parçaladılar. Daniel 6:24.

Daniel kitabına bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Daha ne diyeyim? Gidyon'dan, Barak'tan, Şimşon'dan ve Yeftah'tan; Davut'tan, Samuel'den ve peygamberlerden söz etmeye zaman yetmez. Onlar imanla krallıkları dize getirdiler, doğruluğu yerine getirdiler, vaatlere kavuştular, aslanların ağızlarını kapattılar. İbraniler 11:32, 33.